

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GORNOSLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

TELEFON Nr. 1414.

OGŁOSZENIA
oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milimetry kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr.

REDAKCJA I EKSPEDYCJA
znajduje się w Katowicach, Rynek 12.

Nr. 255

Katowice, sobota 3-go listopada 1928.

Rok 27

Rozłam w P. P. S. — Dwa kongresy.

Kongres opozycji rządu w Dąbrowie Górniczej.

Dąbrowa Górnicza. (PAT.) We czwartek, 1 listopada, otwarty tu został w godzinach przedpołudniowych 21 kongres P. P. S. Obrady kongresu poprzedzone zostały uroczystym otwarciem nowo-wybudowanego Domu Ludowego w Dąbrowie Górniczej, w którym wzięli udział wszyscy uczestnicy kongresu w liczbie około 300 delegatów, wśród których było szereg posłów i senatorów, jak Barlicki, Zaremba, Diamand, Niedziałkowski, Czapliński, Marek, Bobrowski, Stańczyk, Arciszewski, Lieberman, Zuławski i inni. Właściwe obrady rozpoczęły się o godzinie 3 po południu. Otwarcia kongresu dokonał poseł Diamand, odczytując przytem list od marszałka Daszyńskiego, w którym marszałek sejmowy życzy zjazdowi powodzenia i nawołuje delegatów do jedności i niedopuszczenia do rozbitcia partii z powodu mało znaczących spraw. Następnie witali zjazd sekretarz międzynarodówki socjalistycznej Fryderyk Adler, imieniem socjalistów Czechosłowacji Pohl, imieniem lotewskiej partii socjalistycznej Ulpe, oraz poseł Kronig imieniem niemieckiej partii socjalistycznej w Polsce. Zjazd otrzymał telegramy z życzeniami od socjalistów angielskich, norweskich, szwedzkich, szwajcarskich. Po powitaniach wybrano prezydium kongresu, do którego weszli poseł Zuławski, jako przewodniczący, Leon Wasilewski, poseł Szczerkowski, Diamand, Marek, Arciszewski, Pużak i Bień. Następnie poseł Barlicki wygłosił referat polityczny, w którym m. in. podkreślił, że P. P. S. przechodzi obecnie ciężki kryzys i wyjaśnił stosunek partii do Rządu. Poseł Barlicki wypowiedział się za ostrą opozycją do Rządu, uważając, że Rząd nie spełnił pokładanych w nim nadziei. Na tem za-

kończyły się obrady czwartkowe kongresu. Następne posiedzenie odbędzie się w piątek, 2 listopada, przed południem w Sosnowcu.

Kongres stronników rządu w Katowicach.

Katowice. (PAT.) Dziś, we czwartek 1 listopada, o godz. 6 wieczorem w Załężu-Katowicach otwarty został Kongres P. P. S. Frakcji prorządowej przy udziale około 180 delegatów ze wszystkich dzielnic Polski — bez udziału większości delegacji warszawskiej, która w liczbie 70 delegatów ma przybyć dopiero jutro, w piątek, na obrady. Zjazd zagał i powitał śląski poseł Biniszkiwicz, witając przedewszystkiem ministra Moraczewskiego, któremu zebrani zgotowali burzliwą owację. Minister Moraczewski wygłosił mowę polityczną, w której na wstępie podziękował za przywrócenie go w prawach członka P. P. S., a następnie szeroko umotywował powody, dla których pracuje w Rządzie Marszałka Piłsudskiego. Przy tej sposobności minister Moraczewski bardzo ostro skrytykował opozycijną politykę C. K. W. P. P. S. w Warszawie, która przynosi państwu i klasie robotniczej tylko szkody. Z kolei poseł Jaworowski z Warszawy witał zjazd imieniem delegacji warszawskiej, podkreślił miłość, jaka łączyła robotników warszawskich z górnośląskimi, oraz zaznaczył, że nazwisko Marszałka Piłsudskiego otaczane jest czcią przez robotników i nie można wyrwać ze serca klasy pracującej uczuć, jakie klasa ta żywi dla osoby Marszałka. Również poseł Jaworowski poddał surowej krytyce opozycję C. K. W., która osłabia wpływy klasy robotniczej na państwo i jego rządy. Dalszy ciąg obrad w piątek, 2 listopada, o godz. 10 rano. Pan minister Moraczewski opuścił dziś Katowice, udając się do Warszawy.

Na liczne zapytania czytelników uprzejmie donosimy, że pogrzeb

śp. Adama Napieralskiego

odbędzie się w sobotę, dnia 3 listopada o godz. 10 z kościoła parafialnego w Suszcu pod Żorami.

Wyjazd z Bytomia o godzinie 6.37 rano do Katowic. Z Katowic do Żor (przez Orzesze) odjazd o godz. 7.35. Pociąg przyjeżdża do Żor o godz. 8.47. Na stacji w Żorach będą powózki dla uczestników pogrzebu.

Dziesięciolecie Czechosłowacji.

W niedzielę obchodziła Czechosłowacja uroczystość dziesięciolecia swego istnienia. Dnia 27-go października 1918 r. rząd austro-węgierski wyśtosował do mocarstw koalicyjnych notę, w której proponował rozejm, uznając jednocześnie bez zastrzeżeń dążenie Czechów i Słowaków do niepodległości. Na drugi dzień rano nota została rozplakatowana w Pradze. Ten dzień stanowi zatem dla Czechów historyczną datę powstania własnego państwa.

Naród czeski jeszcze w zamierzchłych czasach posiadał własne państwo. Jego historia była bardzo ściśle związana z historią Polski i wykazuje wiele momentów, w których obydwa narody żyły w wielkiej przyjaźni. Przyjaźń ta dochodziła do tego stopnia, że Bolesław Chrobry przez jakiś czas rządził w Pradze, czeski król Wacław II nosił przez jakiś czas koronę polską, a potem pod berłem dwóch Jagiellonów, Władysława i Ludwika znajdowały się wspólnie Czechy i Węgry.

W roku 1620 Czechy po bitwie pod Białą Górą utraciły swą niepodległość, a państwo ich zostało wykreślone z mapy politycznej Europy. Dążność narodu do niepodległości pozostała jednak nieprzerwanie w piersiach czeskich. Niejednokrotnie też, gdy los sprzął Czechów i Polaków razem w niewoli austriackiej, przedstawiciele obydwóch narodów szli ręką w rękę w parlamencie wiedeńskim.

Nie zawsze jednak współzycie Polaków z Czechami było harmonijne. Bolesne wspomnienia pozostawili wśród ludności galicyjskiej urzędnicy czescy, którzy z niesłychanym zapalem prowadzili przed erą konstytucyjną w Austrii robotę germanizacyjną. Później, gdy wprowadzono konstytucję, a rządy w Galicji przeszły w ręce Polaków, wielu Czechów pozostało tam, a potomkowie ich spolszczyli się później.

Także w ostatnim dziesiątku lat przed wojną istniały poważne rozdziewki pomiędzy obydwojma narodami. Czesi ciążyli ku Rosji i w ruchu panslawistycznym pod protektoratem carów upatrywali dla siebie przyszłość. Natomiast Polacy, jeżdżący pod knutem rosyjskim, widzieli swe ocalenie jedynie wówczas, gdy Rosja zostanie rozgromiona. Czesi nie znali z doświadczenia tortur, na jakie Rosja skazywała tych, którzy nie chcieli jej się poddać. Dlatego ludzili się, że przy jej pomocy odzyskają wolność, a nie zdawali sobie sprawy z tego, że gdyby Rosja dostała Czechów pod swe panowanie, taksamoby ich gnębiła, jak Polaków. Ta różnica poglądów na stosunek do Rosji była powodem, że właściwe i serdeczne zbliżenie pomiędzy obydwojma narodami nie mogło nastąpić.

Od pamiętnej daty 28 października 1918 r. Czesi bardzo szybko stanęli na silnych nogach. Już 30 października Słowacy na zjeździe w św.

Zamach na pomnik „Obrońców Lwowa“.

Lwów. (PAT.) Ubiegłej nocy około 1.30 dwaj nieznani sprawcy odkopali 2 stopnie u cokoła pomnika Obrońców Lwowa na Persenkówce i podłożyli następnie nabój, który, eksplodując, uszkodził krawędź pomnika. Dwaj, pełniący wówczas służbę policjanci na stacji kolejowej, Persenkówka dowiedziawszy się o tem, udali się na miejsce wypadku, lecz nikogo nie zastali. Jeden z policjantów po stwierdzeniu faktu udał się do telefonu celem zawiadomienia władz przełożo-

nych, drugi pozostał na miejscu i zauważył po pewnym czasie dwóch ludzi, podającychcych w kierunku w pobliżu placu. Na wezwanie posterunkowego osobnicy ci dali 6 strzałów, z których jeden zranił go w pachwinę. Sprawcy zbiegli. Również w ciągu nocy dzisiejszej obłano atramentem napis na pomniku Orłąt, mieszczącym się w ogrodzie politechniki lwowskiej. Poza tem na gmachu uniwersytetu nieznani sprawcy umieścili w nocy flagę ukraińską, którą rankiem zdjęła policja.

Uroczystości obchodu 10 lecia obrony Lwowa.

Lwów. (PAT.) W dniu W. Świętych odbywały się dalsze uroczystości, związane z obchodem 10-lecia obrony Lwowa. O godz. 15 zebrał się na cmentarzu Obrońców Lwowa przedstawiciele władz i instytucyj, delegacje stowarzyszeń ze sztandarami, korporacyj akademickich, organizacyj przysposobienia wojskowego skautów oraz tłumy publiczności. Po odprawieniu modłów połączone chóry Lwowa wykonały pieśni żałobne. Wieczorem wszystkie mogiły poległych obrońców Lwowa zajaśniały tysiącem świateł. Liczne pielgrzymki ludności, odwiedzającej groby, świadczyły o czci, jaką Lwów otacza tych, którzy w jego obronie dali swe życie.

Zjazd literatów polskich we Wilnie.

Wilno. (PAT.) W dniu dzisiejszym przybyli do Wilna na zjazd naukowy literaci polscy z całego kraju. O godz. 9-tej odbyło się w kościele św. Jana nabożeństwo. Otwarcie zjazdu nastąpiło o godz. 12.30 w sali Śniadeckich Uniwersytetu Stefana Batoryego przy tłumnym udziale publiczności, wśród której obecnym był wojewoda wileński Raczkiewicz oraz przedstawiciele władz i społeczeństwa. Na przewodniczącego zjazdu powołano prezesa Penklubu pana Ferdynanda Goetla.

Oibrzymi lokaut metalurgiczny w Niemczech.

Essen. (PAT.) Przemysł ciężki odrzucił orzeczenie sądu rozjemczego i przystąpił do lokautu. Lokaut trwa w pełni we wszystkich zakładach metalurgicznych i obejmuje 225.000 robotników. Spokoju nigdzie nie zakłócono.

„Graf Zeppelin“ wrócił do Friedrichshafen.

Berlin. (PAT.) Sterowiec „Zeppelin“ wylądował we Friedrichshafen we czwartek o godzinie 7-mej rano. Lądowanie odbyło się bez przeszkód przy dźwiękach hymnu narodowego. Przybycia sterowca oczekiwały na placu niezliczone tłumy publiczności, które otoczyły sterowiec zwartą masą, przerywając kordon policji. Ogółem sterowiec znajdował się w drodze 71 godzin.

Zatarg pomiędzy prasą a teatrem.

Drezno. (PAT.) Wobec spoliczkowania krytyka jednego z tamtejszych pism dra Sauera przez aktora Heinz - Leo Fischera wszystkie dzienniki drezdeńskie zawiadomiły teatr, w którym występuje Fischer, że wstrzymują się na przyszłość od umieszczania sprawozdań z tego teatru.

Nowy prezydent portugalski.

Lizbona. (PAT.) Mahada jedyny kandydat trzech partii politycznych wybrany został prezydentem na okres trzyletni.

Marcinie Turczańskim zgłosili przystąpienie do państwa czesko-słowackiego.

Dnia 6 listopada taką samą deklarację złożyła Karpacko-ruska rada narodowa. Tym sposobem powstała wielka republika czesko-słowacka, wrzynająca się klinem pomiędzy Polską a Węgry i sięgająca aż do Rumunii, nie osiągnąwszy jednak właściwego celu, to jest bezpośredniej granicy z Rosją.

Także w pierwszych latach powojennych stosunki pomiędzy Polską a Czechosłowacją były napięte i niejednokrotnie przychodziło do poważnych starć, zwłaszcza na tle ostatecznego uregulowania granic. Również los tych Polaków, którzy pozostali w Czechach, nie jest tak pomyślny, by przyczyniał się do harmonijnej współpracy obydwóch państw.

Niemniej istnieje pomiędzy Polską a Czechosłowacją wiele wspólnych interesów, które nakazywałyby zacieranie wzajemnych przeciwieństw. Miejmy nadzieję, że naród czeski, przetrwawszy zwycięsko pierwszy okres tworzenia państwa, w drugim dziesięcioleciu usunie przeszkodę, na drodze do zupełnego porozumienia dwóch słowiańskich narodów.

Przegląd polityczny

Polska — a rewizja odszkodowań wojennych.

Zamieszczając wiadomość o rozpoczęciu oficjalnej akcji niemieckiej w sprawie rewizji planu reparacyjnego Davesa, wskazuje dziennik francuski „Victoire” na konieczność udziału Polski w rokowaniach w tej sprawie i we wszystkich kwestiach, które są z nią związane. Wszystkie kraje, zainteresowane w uregulowaniu rachunków z Niemcami, powinny być dopuszczone do udziału w opracowaniu możliwości rozwiązania tej zawziętej kwestji. Komisja, wyznaczona w tym celu, powinna składać się, jak pisze dziennik — z osobistości, działających na mocy instrukcji poszczególnych rządów, bynajmniej zaś nie z niezależnych rzeczoznawców, jak chce tego prasa niemiecka. Polska jest sojuszniczką Francji. Zdanie, wyrażone przez nią w tej kwestji, podzielone będzie zapewne przez innych sojuszników Francji w Europie środkowej. Wszelkie ostateczne uregulowanie zagadnień powojennych nie może mieć miejsca bez udziału państw, których powstanie lub odbudowanie jest wynikiem wojny, i które przyjęły w niej bezpośredni udział.

Zarozumiał Woldemaras.

Jak donosiliśmy, na Litwie utworzona została rada państwa, która zastąpić ma niewygodny dla rządu parlament. Kompetencje tej rady są niesłychanie małe. Ma on za zadanie wydawać tylko opinie o ustawach. Musi jednak na Litwie działać się bardzo źle, jeśli nawet zamianowana przez rząd rada zaraz z początku swego funkcjonowania popadła w zatarg z rządem. Na jednym z ostatnich posiedzeń członek rady, prof. Romer podał druzgocącej analizie obecny kurs polityczny Litwy ze specjalnym uwzględnieniem polityki zagranicznej.

Hr. A. K. Tołstoj.

KSIAŻĘ SREBRNY

(10) —o— (Ciąg dalszy).

XXXVII. Przebaczenie.

Uprowadzony przez Godunowa, przybył Nikita Romanowicz na carski podwórzec z swoimi opryszkami. Poranieni, oberwani, w różnych łachach, jeden w żupanie, drugi w kożuchu, inny w łapciach, inny bosy, wielu z podwiązanymi głowami, wszyscy bez czapek i bez broni, stali w milczeniu, jeden koło drugiego, oczekując na przebudzenie się carskie.

Nie pierwszy raz dopiero widzieli zuchy Słobodę. Przychodzili tam nieraz jako gęslarze, żebracy lub hecarze i przyprowadzali niedźwiedzie. Niejedni nawet brali udział w ostatnim pożarze, gdy Pierścień z Jastrzębim przyszedł uwolnić Srebrnego. Wielu było między nimi naszych znajomych, i wielu też brakowało. Brakowało tych, co w obronie ruskiej ziemi legli niedawno na Razańskim polu; i tych, którzy po zwycięstwie nie chcieli iść do cara i prosić o przebaczenie; nieć ich urok koczującego życia. Nie było ani Pierścienia, ani Mitki, ani rudego pieśniarza, ani dziadzia Jastrzębia. Pierścień po raz ostatni zjawił się w Moskwie, w dniu sądowego pojedynku i zniknął Bóg wie gdzie. Mitka podążył za nim. Pieśniarza jeszcze dawniej ugodził Srebrny, a Jastrzębia teraz pod murami Kremłu targwały psy i dziobały kruki.

Dwie już blisko godziny czekali zuchy ze spuszczo-nemi oczyma, nie podejrzewając nic, że car patrzy na nich przez małe okienko, nad samym gankiem, w ozdobnych wieżyczkach ukryte.

Żaden nie rozmawiał ni z kamratem ni z Srebrnym, który stał na boku, zamyślony i nie zwracając uwagi na mnóstwo ludzi, tłoczonych się u wrót i furtek. Do

Woldemaras uczuł się dotknięty i w odpowiedzi na mowę prof. Romera użył słów, nie liczących z powagą Rady, specjalnie zwróconych w kierunku swego antagonisty. Prof. Romer opuścił salę posiedzeń Rady i wystosował list do prezydenta Smetony.

Pogłoski te mają o tyle usprawiedliwienie, że już w początku działalności Rady państwa zaznaczył się silny rozdźwięk pomiędzy nią a premierem Woldemaraszem, którego zbyt autokratyczny system rządów nie może znieść nad sobą żadnego jarzma kontroli.

Hr. Westarp poprawia swą reputację.

Przeciwnicy dotychczasowego przywódcy nacjonalistów, hr. Westarpa, zarzucali mu, że za mało energicznie zwalcza politykę Stresemanna, dążącą do przystosowania się do warunków, wynikłych wskutek przegranej wojny. Ten zarzut był też główną przyczyną — przynajmniej na zewnątrz — odsunięcia hr. Westarpa od kierownictwa stronnictwem.

Widocznie hr. Westarp pragnie poprawić sobie reputację, gdyż wystąpił w Nadrenji z przemówieniami, w których uderzył w struny najskrajniejszego nacjonalizmu. Oświadczył on, że w obecnej chwili uważa dany spór o politykę locarneńską za rzecz drugorzędną, która ustępuje na dalszy plan wobec niebezpieczeństwa grożącego Niemcom w związku z rokowaniami reparacyjno-ewakuacyjnymi. Polityka niemiecka zdaniem hr. Westarpa powinna raz wreszcie zerwać z dotychczasową metodą dyplomatycznych ustępstw i przystosowania się do Ligi Narodów. Słowem i czynem muszą Niemcy okazać światu, że naród niemiecki odczuł głęboko krzywdę, jaką mu wyrządzono i że nie może obecnie wierzyć w porozumienie, ani też nie będzie mógł wykonać żadnych świadczeń materialnych, dopóki Nadrenja nie zostanie opróżniona. Niemiecko-narodowi żądają, aby w związku z rokowaniami w sprawie Nadrenji podkreślono wyraźnie katastrofalny stan stosunków, panujących na niemieckim pograniczu wschodnim. O ile Niemcom — oświadczył hr. Westarp — nie uda się utrzymać w swoim posiadaniu Prus Wschodnich i zabezpieczyć w nich swobodnego rozwoju żywiołu niemieckiego, o ile nie uda się im otworzyć dostępu do korytarza gdańskiego oraz stworzyć żywego wału ochronnego wzdłuż granicy wschodniej przeciwko zalewowi fali słowiańskiej i przeciwko niebezpieczeństwu ze strony Polski, to również dla Nadrenji nie wybijie godzina wyzwolenia.

Krwawa uroczystość.

Krwawe zajęcie podczas odsłonięcia pomnika Combesa w Pons, o czem donosiliśmy pokrótce, wydobyla z zapomnienia jedną z najmniej sympatycznych postaci Francji republikańskiej. Emil Combes, który w późniejszym wieku wstąpił na widowie polityczną, był pierwotnie przeznaczony do stanu duchownego i studja odbywał w seminarjum biskupim. Zrzuciwszy sutanne przeszedł do obozu antykatolickiego i należał do najzaciętszych przeciwników Kościoła. Był sekciarzem w najgorszym znaczeniu tego wyrazu i należał do twórców osławionych ustaw w 1901 r., które między innymi rozwiązywały kongregacje i zakony katolickie, konfiskując ich mienie. W czerwcu 1902 r. został prezesem gabinetu i za jego właśnie rządów przyszło do skandalicznych zajęć przy wyrzucaniu zakonników z ich daw-

nych siedzib. On również wprowadził system szpiegowstwa w administracji cywilnej i samorządach, ustanawiając wszędzie specjalnych mężów zaufania, których obowiązkiem było kontrolować przekonania religijne urzędników i merów. Wystarczyła obecność na nabożeństwie, aby takiego „klerykała” pozbawić stanowiska. Jego pomocnik i przyjaciel generał Andre, zaprowadził jako minister wojny rejestry, na których każdy oficer podejrzany o „klerykalizm” był — zwykle na podstawie prostych denuncjacji zapisywany i pozbawiany awansu.

Przeszło rok trwał gabinet Combes'a; po jego upadku, prześladowanie zakonów znacznie osłabło, a rejestry denuncjatorskie zostały zniszczone. Ale majątki duchowne, między innymi takie zabytki historyczne, jak pałac arcybiskupa i seminarjum w Paryżu — słynna Chartreuse pod Grenobla i wiele innych klasztorów — przeszły na własność państwa i poszły na licytację. Dopiero teraz p. Poincare próbuje wynagrodzić te krzywdę, wprowadzając do ustawy budżetowej postanowienia, pozwalające na zwrot Kościołowi nieruchomości dotychczas nie sprzedanych. Ta właśnie próba wywołała krwawe zajęcia w Pons.

Lewe skrzydło radykalistów szuka obecnie sposobów, aby był gabinetu podkopać i stworzyć rząd czysto radykalny; skoro zatem doszło do ich wiadomości, że część dóbr kościelnych ma być zwrócona, postanowili wyzyskać ten moment dla ataku na Poincarego. Zapowiedziana inauguracja popiersia Combes'a dostarczyła im pożądaną okazję. Do Pons pojechał imieniem rządu minister oświaty Herriot, radykał, imieniem stronnictwa radykalnego — jego prezes Daladier. Herriota krepował jego urzędowy charakter i mowa, która wygłosił była rzeczowa — natomiast Daladier protestował gwałtownie przeciwko jakimkolwiek naruszeniom „ustaw świeckich” i zapowiedział, że jego stronnictwo nie pozwoli nigdy na zwrot dóbr kościelnych. Po tej mowie przyszło do znanego zajęcia, przyczem żandarm zastrzelił jednego z młodzieńców, którzy popiersie Combes'a rozbili... Demonstracja ta była zorganizowana przez gorącą młodzież katolicką. Nie byli oni wcale uzbrojeni i nie mieli zamiaru na kogokolwiek napadać, to też strzał żandarma był zupełnie niepotrzebny i dowodzi tylko, że policja straciła głowę. Cała prasa umiarkowana omawia z wielkim oburzeniem krwawy wypadek w Pons i żąda surowej kary dla sprawcy zabójstwa. — Istotnie żandarm ów został aresztowany, a jednocześnie uwięziono 40 rojalistów.

O wiele za drogiem

jest jęczmień palony jako napój, gdyż nie zawiera żadnych składników odżywczych. Dzięki paleniu powierzchnia ziarna wprawdzie nabiera wyglądu brunatnego, jednakże istotna zawartość ziarna pozostaje niewykorzystana. Wobec tego używać należy powszechnie cenionej, dla swej pożywności **rzeczywiście taniej,**

Kathreineru kawy słodowej Kneippa!
W treści — rzecz się mieści.

— Już dosyć chyba będziesz miał wyliczenia jego win! zamiast go nagrodzić za to, że Basurmanów pobli, ujął się za naszą św. wiarę, myślisz tylko, jakoby wiańe w nim odnaleźć! Mało miałeś żeru w Moskwie, wilku ty jakiś!

— Milcz stara! — zawołał Jan ostro — nie twoja babska rzecz mnie uczyć.

Choć złym był na Onufrową, nie chciał jednak jej drażnić i odwróciwszy się od Srebrnego, rzekł do kłęczących rozbójników.

— Gdzie wasz ataman, wisielcy? Niech się pokaże. Na to odpowie za opryszków Srebrny:

— Ich atamana niema tutaj, carze. Po razańskiej bitwie poszedł w świat. Wołałem go, lecz nie chciał z nami iść.

— Nie chcia! — powtórzył Jan — zdaje mi się, że tym atamanem jest ten sam ślepy, co do mojej sypialni ze starym przyszedł. Słuchajcie oberwańcy, każę odszukać waszego atamana i na kół go wpakować!

Mamka zamruczała:

— Ciebie samego to na pewno czorci na kół na tamtym świecie wpakują.

Lecz car ufał, że nie słyszy, i mówił dalej, patrząc na opryszków.

— A wam za to, żeście sami oddali się w moje ręce, przebaczam. Wytoczyć im pieć heczek miodu na dwór! No — co! podoba ci się, stara papło?

Mamka ięła żuć ustami.

— Niech żyje car! — krzyknęli rozbójnicy. — Będziemy ci służyli, batiuszka carze! Zasłużymy na twoje przebaczenie swojemi głowami.

Jan mówił:

— Każdemu wydać po dobrym kaftanie i po grzywnie na głowę! Chcecie, wisielcy, służyć mi w oprycznictwie?

(Ciąg dalszy nastąpi).

WIADOMOŚCI ZE ŚLĄSKA

Sobota

3

listopada

Św. Huberta, biskupa, *656 †727
Św. Małachjasza, arcybiskupa
wyznawcy *1094 †1148.

SŁOW.: CHWALISŁAW.

Postanowiono ludziom raz umrzeć a potem sąd.
(Zyd. IX. 27.)

Zdanie: Módlmy się w tym miesiącu gorąco za dusze zmarłych. Kto o nich zapomina, niechaj się spodziewa, że i o nim zapomna.

Niebo z gwiazdami w miesiącu listopadzie.

O zmroku. Na wschodnim horyzoncie błyszczą Jowisz, na zachodnim Wenus. W dniu 6 i 7 listopada znajduje się Wenus w bliskości Saturna, który stoi około 2 i pół stopnia nad nią. Saturn na jasnym tle zachodniego widnokregu świeci mniej więcej 40 razy słabiej niż Wenus. Wega, jako pierwsza gwiazda stała, ukaże się nam wysoko na zachodzie. W poziomym kierunku od Wegi na wschodzie ukazuje się Kapella (Koza). Arktura trudno odnaleźć w mroku parnym na północno-zachodnim horyzoncie. Nieco później jak Wega, będzie widzialny wysoko na południe-zachód, Atair. Nad horyzontem południowym świeci Fomalhaut, czyli pysk ryby. Z gwiazdami w gwiazdozbiorach Korony, Herkulesa, Weża, Weżownika, które w zapadającej ciemności zachodzą, musimy się pożegnać i na kilka miesięcy wziąć z nimi rozbrat.

O godz. 22 stoi Jowisz blisko swej kulminacji wysoko na południe. Atair w Orle jest ponad punktem zachodnim, Łabędź, Lutnia zabrały się do zajścia. W koło Zenitu (punktu nad głową) stoja gwiazdozbiory Kasjopeja, Perseusz, Andromeda. Na wschodzie zobaczymy Prokijona, Bliźnięta, Kastera i Poluksa z Marsem; Woźnicę, Byka i Orjona i t. d.

Rano w drugim tygodniu listopada można będzie ujrzeć Merkurego na wschodnio-południowym horyzoncie, znajduje on się w bliskości stałej gwiazdy Spiki w Pannie. Wąski sierp księżycy ubywającego przechodzi w dniu 10 listopada o godzinie 16.09 w 1/2 stopnia odległości na północ od Merkurego.

Planety. Widzialność Merkurego na niebie wschodniem będzie dogodna, ponieważ ta planeta wędruje w północnej deklinacji od słońca, i opisuje dłuższy łuk północny. W drugim tygodniu listopada przechodzi Merkury większą północną szerokość. Większe zachodnie odchylenie się od słońca przypada na 9 listopada. Od 1 listopada planeta ta jest wstępną, wraca znowu ku słońcu, więc ta dogodność widzialności jej, trwa nie długo. — **Wenus** zachodzi w pierwszej połowie miesiąca około godziny 18, w końcu listopada o 18.30. — **Mars** stoi w Bliźniętach. W dniu 12 listopada ustanie jego bieg prawego kierunku i wracał będzie w ciągu tych dwu miesięcy w kierunku gwiazdy Beta w gwiazdozbiorze Byka. Jego światło wzmaga się szybko, i w ciągu tego miesiąca podwoi się siła światła tak, że dorówna światłu Sirjusza. Przyczyna przyrostu światła jest przybliżanie się ziemi do tej planety, która w grudniu przyjdzie do opozycji ze Słońcem (0°—180°) — **Jowisz**, jeszcze 4 razy jaśniejszy niż Mars, pozostaje nadal regentem nieba wieczorowego i nocnego, prócz Marsa. Jego zachód początkowo nastąpi bezpośrednio przed wschodem słońca, w końcu już o godz. 4.00. Saturn zniknie z widowni gwiazd w zakresie słonecznym. Jego konjunkcja ze słońcem (0°—0°) przypadnie w dniu 12 grudnia.

Zaćmienie słońca.

W dniu 12 listopada przypada częściowe zaćmienie słońca. Będzie widocznym w zachodniej Azji, w północnej części Oceanu indyjskiego, w północno-wschodniej Afryce i w całej Europie z wyjątkiem półwyspu pyrenejskiego i w Islandji. W Polsce i Niemczech będzie go można zauważyć przez mocno zakopcone szkło płaskie w godzinach przedpołudniowych. Początek zaćmienia o godzinie 8.19; Faza największa o godz. 9.24.8; koniec zaćmienia o godz. 10.33.9.

Pełne zaćmienie księżycy przypada na 27-go listopada, a które nastąpi już po jego zejściu, a więc u nas nie będzie widzialne.

— **Wkłady premjowe.** Jak wiadomo P. K. O. (Pocztowa Kasa Oszczędności) wprowadziła przed kilku laty premjowanie wkładów oszczędnościowych, polegające na tem, że wkładca obowiązujący się składać miesięcznie przynajmniej 7 zł., aż do chwili, w której wkład osiągnie 1000 zł. ma widoki wygrania premji w wysokości 1000 zł.

Premje takie wylosowywane są 4 razy do roku, przyczem na każde 1000 książeczek oszczędnościowych przypadają 3 premje.

Wkłady premjowe cieszą się znacznym powodzeniem, o czem świadczy liczba wkładców, dosięgająca już 36.000 osób.

Również rozwija się dążność do umożliwienia składania oszczędności na cele specjalne.

Dla ułatwienia instytucjom oszczędnościowym akcji w tym kierunku biuro zjazdów instytucji oszczędnościowych w Polsce opracowuje regulamin wkładów t. zw. celowych (np. gwiazdkowych), polegających na przymusie oszczędzania pewnych sum w ciągu pewnego czasu, co zapewnia wyższe oprocentowanie.

— **Projekty nowych ubezpieczeń przymusowych.** Ministerstwo spraw wewnętrznych współpracuje w przygotowaniu rozporządzenia ministra skarbu w sprawie przymusu ubezpieczeniowego od ognia ruchomości w gospodarstwach rolnych, oraz przymusu ubezpieczenia plonów od gradobicia.

— **Jak kolejarze uczczą rocznicę niepodległości.** Ministerstwo ruchu postanowiło, aby w dniu 10 listopada o godz. 12 w południe wszystkie lokomotywy, czy to będące w ruchu, czy pozostające na dworcach kolejowych, jednocześnie zahuczały. Syreny lokomotyw rozpoczną święto kolejarzy, związane z dziesięcioleciem niepodległości. — Tego samego dnia we wszystkich dyrekcjach kolejowych urzędzone będą uroczyste akademie i capstrzyki orkiestrowe. Wieczorem zorganizowane będą dla kolejarzy koncerty i przedstawienia.

— **Cieżary gminne.** Ministerstwo spraw wewnętrznych wyjaśnia, iż zebranie gminne może zamienić obowiązek dostarczania podwód w naturze na odpowiednią składkę pieniężną, może również przekazać ciężar dostarczania bezpłatnego podwód gminie, w tym jednak wypadku, gdy związane z tym wydatki znajdą pokrycie w budżecie gminy i gdy gmina nie korzysta z zapomóg Powiatowego Związku Komunalnego.

— **Cło na żyto.** Jak donoszą gazety warszawskie dnia 31 października ukaże się rozporządzenie trzech ministrów (rolnictwa, przemysłu i handlu oraz skarbu) wydane na podstawie uchwały komitetu gospodarczego z dnia 28 października, wprowadzające cło przywozowe na żyto w wysokości 11 zł. od kwintala.

— **W sprawie cen paszportów zagranicznych.** Do Ministerstwa spraw wewnętrznych złożono obszerny memoriał w sprawie cen paszportów zagranicznych. Nie chodzi w tym wypadku o ceny, ustanowione przez ustawę, a o te dodatki, które podwyższają tę cenę niepomierne. Tak więc normalny paszport zamiast zł. 250, kosztuje istotnie z różnymi dodatkami na bezrobotnych, za kwalifikację, wyciągi, świadectwa oraz innymi dodatkowymi opłatami 320 zł. — Ulgowy paszport dla studjujących kosztuje faktycznie zamiast 20 zł. — zł. 40. Jednym słowem utrudnienia takie powodują częstokroć nieprzyjemne zajścia w urzędach. — Najbardziej nieprzyjemną sprawą jest żądanie przedłożenia wyciągów, o ile interesent nie posiada dowodu osobistego każdorazowo przy wyrabianiu paszportu. Bywały wypadki, że osoby, wyjeżdżające w ciągu roku czterokrotnie, musiały przedstawiać aż cztery wyciągi, płacąc za każdy wyciąg. Oprócz przepisanych ustawą urzędowych opłat wnioskodawca ma poboczne wydatki. Jak donoszą warszawskie dzienniki sprawa cen paszportów zagranicznych właściwie dodatkowych opłat, ma być rozpatrzona i załatwiona przez władze centralne.

— **Kupiectwo polskie wobec zagadnienia samowystarczalności gospodarczej.** Zarząd stowarzyszenia kupców polskich ogłosił odezwę, w której przypomina, że już w r. 1918 pierwszy zjazd kupiectwa polskiego powziął uchwałę popierania wyrobów przemysłu krajowego. Kupiectwo polskie przyrzekło popierać wyroby krajowe wszędzie tam, gdzie ma miejsce tak zwany import (wvóz) zbędny czyli takich towarów, które rzeczywiście mogą być zastąpione towarami krajowymi. W myśl tej zasady odezwa wzywa kupców do nakłaniania klienta w kierunku stosowania w jak najszerszym zakresie zasady: zanim kupisz towar zagraniczny — obejrzyj wyrób krajowy.

Nie czekaj na spadek po bogatym wuju w Ameryce lecz zamów natychmiast

LOS

do I. klasy 18-tej Polskiej Państwowej Loterii Klasowej w najszczęśliwszej i niezawodnej kolekturze

Śląskiego Domu Handlowego

w Katowicach, ul. św. Jana 11 — Konto PKO. Nr. 300649. w której nikt przegrać nie może.

Główna wygrana: zł. 750.000.— oraz wygrane po zł. 400.000.—, zł. 300.000.—, zł. 250.000.—.

Ogólna suma wygranych zł. 26.760.700.—

Cena losów niezmiennona: cały los: zł. 40.—, pół losu: zł. 20.—, ćwierć losu: zł. 10.—

Ciągnięcie I klasy odbędzie się 15 i 16 listopada b. r. Zamówienia listowne załatwia się solidnie i odwrotnie. Wyciąć

Pamiętaj **Śląski Dom Handlowy** Katowice, ul. Jana 11 Wyciąć

Załączający do zamówienia niniejszy wycinek otrzyma najszczęśliwszy los.

— **Ulepszenie komunikacji.** Począwszy od 1 listopada 1928 r. do 14 maja 1929 r. kursować będzie dodatkowy wagon sypialny między Warszawą a Berlinem trzy razy w tygodniu. Odjazd z Warszawy w poniedziałki, środy i soboty poc. Nr. 501/D 24 o godz. 20.50, przyjd. do Berlina godz. 10.20. Odjazd z Berlina we wtorki, czwartki i niedziele poc. Nr. D 23/502 o godz. 17.53, przyjd. do Warszawy godz. 9.00.

Województwo śląskie

* **Z Kolejowego Komitetu Gwiazdkowego.** Liczne rzesze emerytów, wdów i sierot po kolejarzach, pedząc życie w ciężkiej walce o byt, czeka z utęsknieniem na gwiazdkę, urządzaną co rok przez kolejarzy, która obdarza je darami w naturze i pieniędżach. Wielka jest bieda wśród wdów i sierot, wielkich też trzeba funduszy, aby wszystkich obdzielić, oraz aby wsparcie udzielone jednostce nie było zbyt drobną kwotą. Chcąc się wywiązać należycie z zadania, Komitet Gwiazdkowy musi zebrać wielkie fundusze, przede wszystkim od kolejarzy, którzy zawsze w akcjach humanitarnych dawali dowody wysokiego poczucia obywatelskiego i zrozumienia dla ciężkich warunków życiowych wdów i sierot. W tym celu na zebraniu w dniu 15 października bieżącego roku Komitet uchwalili, aby wszystkie miejsca służbowe przy wypłacie poborów 1 listopada i 1 grudnia roku bieżącego potrącali wszystkim kolejarzom, mającym brutto: do 300 zł. zarobku — 50 groszy, do 500 zł. — 1 zł., do 800 zł. — 2 zł. a ponad 800 zł. — 4 złote.

* **Ze Spółki Brackiej.** Przed kilku tygodniami w prasie śląskiej ukazała się wiadomość, że na odbytem swego czasu zebraniu starszych Bractwa rozpatrywano m. in. sprawę niedoboru Kasy Pensyjnej i Kasy Chorych Sp. Brackiej. W związku z powyższym, dowiadujemy się, że wiadomości te nie polegają na prawdzie. Jak nas informują, nadwyżka w dochodach Kasy Chorych wynosiła w dniu 31 grudnia 1927 roku ponad 500 tys. zł., a nadwyżka w Kasie Pensyjnej przeszło 1 1/2 miliona zł.

* **Wyjazd przedstawicieli rzemiosła śląskiego do Poznania.** W sobotę, 3 listopada br. wyjeżdża delegacja Śl. Izby Rzemieślniczej na Zjazd Izb Rzemieślniczych do Poznania. Jednocześnie odbędzie się posiedzenie zarządu grupy rzemieślniczej przy Pow. Wystawie Krajowej. W posiedzeniu tem z ramienia tut. Izby Rzemieślniczej weźmie udział pos. Sobota.

* **300 oficerów rezerwy śl. udaje się do stolicy.** Z okazji obchodu 10-lecia niepodległości Polski wyjeżdża do Warszawy na dzień 11 listopada b. r. około 300 oficerów rezerwy okręgu śląskiego.

Z Katowickiego.

Katowice. (Wielki koncert śpiewaczy). Dnia 4 listopada br. w niedzielę o godz. 7-mej wieczór w sali Powstańców w Katowicach (Plac Wolności) urządza Katowicki Wydział Okręgowy Związku Śląskich Kół Śpiewaczy wielki Koncert śpiewaczy, połączony z występami solowymi, na skrzypcach, kwartetu i t. p. W koncercie biorą udział 4 chóry męskie i mieszane. Na zakończenie odegraną zostanie wesoła operetka Offenbacha, po czem rozpocznie się zabawa taneczna. Publiczność katowicka będzie miała doskonałą sposobność mile spędzić wieczór koncertowy, pełen artystycznych popisów pierwszorzędných chórów wielkich Katowic, oraz usmiać się przy dźwiękach doskonałej orkiestry policyjnej. To wszystko za cenę 1 biletu wejścia, po nader umiarkowanych cenach. Bilety wcześniej do nabycia w Księgarni Katolickiej przy ulicy św. Jana w Katowicach.

— (Z działalności Miejskiej Kasy Oszczędności). Miejska Kasa Oszczędności w Katowicach nie wstrzymała udzielania kredytów,

